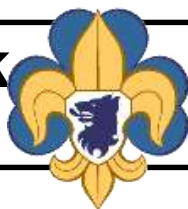

**Vánoční besídka 2022, Svarožná, Javorná,
Závod tří disciplín**

XXVII.ROČNÍK

Leden 2023

Obsah

Javorná světlušky a skautky 14.-16.10. 2022.....	3
Zdravotnický minikurz Flastřík	5
Prodloužená víkendovka Oldskautů v Mentaurově.....	6
Skautských 48 hodin pod Svatoborem	9
Vánoční besídka 2022	10
Přespání v Plzni s vlčaty	11
Spaní v klubovně	12
Adaptační kurz pro RR a dospělé II. 7.-9.10. 2022	12
Víkendovka Svarožná	14
Světluškovská výprava do bazénu a do kina	15
Vánoční výprava skautů	15
Vánoční výprava svělušek	16
Povánoční setkání roverů	16
Workshop k družinovému systému pro RR a dospělé	17
Závod tří disciplín	19
Výprava do Techmanie	20
Vlčácká výprava ke krmelci	21
Betlémské světlo	23
Benjamínci, ti se mají	24

Javorná-světlušky a skautky 14.-16.10. 2022

Letos jsme vyrazili na Javornou se světluškami. Ony tam byly nedávno, ale pro nás větší skautky to bylo po dlouhé době. Já osobně jsem tam naposledy byla ve světluškách ještě před karanténou a to jsou určitě nějaké tři roky. Holky jely vlakem z Přeštic do Klatov a z Klatov autobusem na chatu. Já a Adél jsme přijely déle. Po příjezdu jsme měly volno a tak jsme ho využily s holkama k dlouhé a hluboké debatě v podstatě úplně o všem, až do večere jsme byly na pokoji a po té byly seznamovací hry. Do světlušek chodí jedna malinká holčička, jmenuje se Sabinka a je jako já, když jsem byla malá, jako by mi z oka

vypadla. Bylo to roztomilé, protože právě zde před osmi lety jsem dostala svoji přezdívkou. Po setmění jsme světluškám dělaly venkovní hru a po té jsme hrály riskuj i se světluškami a zpívaly s kytarou, bylo to krásný, zbožňuju je všechny! Pak jsme měly volno a po dalším dlouhém drbání u nás na pokoji jsme usnuly poměrně brzo a rozhodně jsme toho nelitovaly! Ráno bylo fajn, měly jsme taneční rozcvičku s Balónkem a konečně jsme natočily naši sestavu do odborky tanečnice a popřáli jsme všem Terezkám k svátku, udělaly jsme si svačinu a měly snídaní, při které jsem začala plnit svoji výzvu den cizím jazykem. Venku začalo pršet, ale i tak jsme vyrazily na výpravu dělat světluškám šipkovačku. Upřímně moc úkolů jsme neudělaly, protože jsme zabloudily a šly jsme po strmém svahu, který by holky nevyšly, a tak jsme jim zavolaly, aby se obrátily.

Já se tam prořekla, protože všichni chtěli napít od Rybky a já jí řekla, že se potom napije ode mě. Tak nějak jsme došly na chatu a mokrý od paty po uši jsme se pustily do večere, špagety s omáčkou se holkám moc povedly a já zjistila, že jsem ráda, že už mluvím česky, protože jsme dělaly kraviny s holkama na pokoji a odpočítávaly jsme moje narozky, nakonec jsme šly spát asi až okolo druhé ráno, protože holky vymyslely, že se budeme koukat na videa, byla to fakt sranda. Ráno čekala rozcvička mě, moc jsem si ji užila a byla jsem úplně vyřícená. Ještě včera jsme se dohodly, že já a ještě dvě holky budeme dělat snídani, ale když jsem přišla do kuchyně, tak mě vyhnaly a můžu se přiznat, že vůbec nevím proč. Nakonec se ukázalo, že vlastně celou sobotu a ráno mi připravovali dort k narozeninám! Když mě tam zavolaly, tak jsem měla slzy v očích! Tohle jsou snad moje nejlepší narozeniny na světě !!!! Po snídani jsme si daly dort a Brebta měla úkol z odborky rukodělkyně a dělaly jsme origami, moc mě to bavilo, i když jsem na takové věci trochu levá. Ve zbytku času jsme hrály

moji připravenou hru a budeme ji dohrávat ještě na schůzce, na což se moc těším. Když jsme se balily, dostala jsem ještě úžasný dárečky a psaly jsme do kroniky. Cestou domů měl autobus zpoždění a to takové, že jsme nestihli vlak, a tak nás musel vést až do Přeštic, ale to vůbec nevadí, alespoň jsme měly čas na to probrat, co budeme dělat na vánoční besídce a poslat BeReal v autobuse. Probrali jsme spousty věcí, ale hlavní z nich, kterou si chci pamatovat, je, že jsem si tuhle víkendovou moc užila a mám tu všechny moc ráda!

ŽÍŽA

Zdravotnický minikurz

Flastrík

proběhl první listopadový víkend ve skautské klubovně v Sušici a to podruhé v historii vůbec. Ten první se konal několik let zpátky, tehdy jako pilotní projekt, kdy skautky a skauti, které baví a zajímá zdravotní věda, vytvořili družinu, která byla součástí jednoho z víkendů Kurzu zdravotníka zotavovacích akcí Flastr. A protože se nám instruktorům i tehdejším Flastríkům i Flastrům tento model líbil, zkusili jsme to společně i tentokrát. A na kurz vyrazily i naše skautky Brepta, Rybka a

Žabka. Víkend to byl náročný, vyplněný přednáškami a nácvikem praktických dovedností proložený občas modelovou situací ať už v roli zdravotníka nebo pacienta. Z přednášek zmíním třeba tu ze stavby člověka, kde jsme na pomoc měli anatomický model s vyndavacími orgány nebo skládací 3D model lebky. Myslím, že tam si každý pěkně vyhrál, až bylo k nevíře, co se se z dílů lidské lebky dá složit nebo na jakých místech, že ty orgány v těle máme. Někoho překvapilo, jak velké je srdce, jak vypadá uvnitř, jak to všechno funguje a nakonec prý jedna skautka z Rokycan prohlásila, že už všechno ví, takže by mohla hned operovat srdce. Po náročném dni přišla skautkám vhod večerní

procházka městem, mj. pro nějaké dobroty. Nedělní dopoledne patřilo simulačce dopravní nehody, kdy Flastřící nejprve teoreticky řešili chování při dopravní nehodě a později dělali přihlížející modelové situaci Flastrů, kdy se řidiči osobního automobilu udělalo nevolno, projel křižovatkou a pak vraty do zahrady skautské klubovny, kde se vůz zastavil o strom, bylo třeba postarat se o posádku vozu i několik zraněných skautů, kteří v tu dobu měli na zahradě program. Vše jsme nakonec společně zhodnotili. A jak hodnotím já? Především děkuji skautkám, že měly odvalu a na kurz jely. A víte co? Máme skvělé skautky zdravotnice a taky realistky, které ví, že umět někomu pomoci je krásné, ale také náročné. A že je dobré, jak všichni víme, být připraven/a.

Skřítek

Prodloužení víkendovka Oldskautů v Mentaurově.

Za mlhou hustou tak, že by se dala krájet, a dost možná ještě dál, je.... Skautská základna Mentaurov. Nebudu vyprávět pohádku o Rákosníčku a jeho rybníku Brčálníku, ale o prodlouženém víkendu Oldskautů, kdy nás hustá mlha opustila jen velmi zřídka. Na konci října se Oldi vypravili na Litoměřicko a rozhodli se využít již jednou vyzkoušené ubytování na skautské základně v Mentaurově. Během čtyř volných dnů jsme se v Mentaurově vystřídali skoro všichni Oldi, někdo dorazil později, protože pokládal věnce nebo plnil rodičovské povinnosti na taneční prodloužené syna, někdo dříve odjel a někdo ani nedorazil, protože ho skolilo onemocnění. Nicméně účast byla veliká.

První, čtvrteční večer, se konal v duchu oslavy 40. narozenin. Oslavenec byl ne/přítel a po předání darů a prožitém víkendu, tak už plnohodnotný přítel skautu, Kája Brunát. Přivezl sud piva a něco k tomu, Kamil upekl uzenou kýtu a nic nemohlo pokazit dobrou náladu. Nebyla by to pořádná oslava, kdyby pro oslavence nebyl nachystaný dárek. Výraz, který Karel měl při rozbalení dárku od nás, se nedá slovy vyjádřit, ale jak pak Kája upřesnil, byl to výraz radostný. Snad mu dárek dobře poslouží a bude ho využívat. Šlo o pěknou turistickou sadu placatky a termosky s vybavením.

Program víkendu byl pěkně bohatý. Byla nás celá banda a navíc různého věku, takže se program udělal po skupinkách. Ale asi skoro všichni vystoupili na horu Říp, někdo dal Milešovku, někdo Helfenburk, někdo Terezín, někdo rozhlednu Varhošť, kavárnu či hospůdku. My jsme společně s rodinou Brunátů a Volfů začali státní svátek Den vzniku samostatného československého státu výstupem na horu Říp. Nahoře byla akce od Sokola, což se líbilo hlavně našim dětem, protože dostali na batohy odznáčky, nicméně rodičům už tolik ne, protože lidí bylo víc než dost. Prošli jsme se po okolí, udělali pár fotek v podzimním listí, jiné fotky výhledů nemáme, protože v mlze nebylo vidět vůbec nic. Ale za to jsme zkoukli v Rotundě svatého Jiří naučný film, který nám po cestě doporučili Jana s Frenkym (my šlapali teprve nahoru, oni už utíkali dolů a myslím si, že běželi na Milešovku). Při cestě zpět nás honila mlsná po kávě a dortíku, takže jsme si udělali zastávku v Roudnici nad Labem a odpoledne završili v cukrárně. Večer nebyl jen klasický s povídáním a kytarou, ale ozvláštnil ho Čochtan svým vyprávěním a videem o cestě do Indie. Pro někoho to byla výzva k přemýšlení, kam směřovat cestovatelské plány, pro někoho, jako třeba pro mě, ujasnění, že se zase hrozně ráda podívám na další

Čochtanovo video a poslechnu vyprávění, ale raději ze židle ve skautské klubovně.

V sobotu, kdy mlha trochu opadla a bylo vidět dál než na špičku vlastního nosu, většina z nás vyrazila na zříceninu hradu Helfenburk, vyrazili jsme z parkoviště u obce Ostré a nebylo to vůbec ostré, nýbrž poklidná, pěkná okružní procházka. V cíli cesty, na Helfenburku, jsme obdrželi speciální výletní houbičky, které jsme dostali do Bopa, která se bohužel celého víkendu z důvodu nemoci nemohla zúčastnit. Nicméně čokoládové houbičky poslala a udělala nám radost. Helfenburk nás mile překvapil, a když budu mluvit za sebe, tak tam ráda opět zavítám. Ovšem o zříceninu byl ochuzen Prach, Koza a Sporták, kteří chtěli podávat ostrý výkon a rozhodli se o jinou cestu a cíl sobotního dne. Pokořili například rozhlednu Varhošť, kopec Plešivec či zříceninu hradu Kamýk. Ráno jsme se domluvili, že se někde potkáme, a kde jinde než v hospodě. Kluci vybrali místo, pro ně velmi pěkně vyhlížející, pro mě velmi nepěkně vyhlížející, bistro u Lexy v Litoměřicích. Tam naše část skupinky odmítla jít. Shodu jsme našli v Budvarce a společně si dali pivko a první večeři. Druhá, třetí...následovala na základně od Kamila. Večer byl vydařený, děti naplno využily místní hernu a my tradičně poseděli a popovídali si.

V neděli ráno jsme se nasnídali, uklidili jsme a rozprchli se domů. My, s Volfojc, Brunátojc a Kulkou jsme se rozhodli, že po cestě zavítáme na Budeč hradiště s hřbitovem, vyhlídkou a aby to nebyl den bez kavárny nebo hospody, tak na kopci náš čekalo lákavě vypadající bistro, kde jsme si dali palačinky a vyrazili domů.

V neposlední řadě nesmím opomenout Kamilovo vynikající kuchařské umění a hlavně nasazení, kdy od uzené kejty, přes tatarák, sekanou, až po zelné saláty máme plná břicha snad ještě teď. Kamile, díky a těšíme se na Rokytu 😊.

Za nás, co s sebou měli malé děti, tak velké díky patří Rybce a Žabce, které naše děti bavily celý víkend. Děti přijely nadšené a my psychicky odpočatí 😊.

Celý prodloužený víkend bych zhodnotila jako více než vydařený a těším se na další oldskautské akce.

Prachovka

Skautských 48 hodin pod Svatoborem

Třináctého ledna jsme se sešli chvíli před třetí odpoledne na přeštickém nádraží v neuvěřitelném počtu tří skautů a čtyř vedoucích, osmý účastník Panda na nás čekal ve vlaku. Původní plán, že nám Panda podrží místo, nevyšel, tak jsme stáli až do Klatov, kde jsme v mžiku přestoupili na vlak do Hrádku u Sušice. Spojili jsme příjemné s užitečným, a tak jsme vybaveni voličským průkazem vyzvedli klíče od chaty na obecním úřadě v Hrádku.

Po necelých pěti kilometrech s převýšením 160 metrů nás přivítala třípodlažní chaloupka. Zabydleli jsme se v hlavní místnosti v přízemí, rozsvítily světla na solární panel a zatopili v kamnech. Po rychlé večeři skauty ještě čekal noční výšlap na Svatobor, vedoucí mezitím hráli karty a topili jako o život očekávajíc chladnou noc. Chladná noc nepřišla, a tak se chata postupně měnila v saunu. Po tropické noci jsme se rychle nasnídali a seběhli na autobus do Sušice, vystoupili jsme ve Velharticích, odtud jsme putovali po červené zpět na chatu. Sobotní večer byl ve znamení únavy a poté, co v devět večer došla elektřina, netrvalo dlouho, než se všichni odebrali ke spánku.

V neděli jsme v klidném tempu uvedli chatu do původního stavu a vydali se přes vyhlídku na Staré Vodárně na nádraží v Sušici. Cesta zpět uběhla rychle, bez problémů.

A tak jsme se přesně po 48 hodinách objevili, tam kde jsme začali, unavení, špinaví, smradlaví, ale bohatší o krásné zážitky a zkušenosti.

Kulich

Vánoční besídka 2022

V sobotu 17. prosince se opět po dvou letech sešlo celé naše středisko na tradiční vánoční besídce, která se konala v ZUŠ v Přešticích. Besídka začala úvodními slovy od moderátorů, nových roverů Kecky a Páji, kteří společně s Kozou zahájili celou akci. Jako první na pódium nastoupila vlčata a zahrála pohádku Sedmero krkavců, dále následovalo tancování světlušek a Tajemství staré bambitky. Přestávky mezi představeními vyplnilo příjemné zpívání vánočních koled s rovery, slintavý rozhovor s Prachem a nechyběl ani tradiční otec Abrahám v podání nového oldskauta Rajčeho, který s růžovými brýlemi a v růžovém županu společně s bratrem Joffreyem předvedl skvělý výkon. Letos nechybělo ani zastoupení v oblasti filmů a to rovnou dvojnásobné. Skauti odprezentovali svůj Top Gear a roveři si připravili vzpomínkovou klasiku v podobě tradičního Jamese Bonda, který se snažil zastavit vzpouru lebkounů.

Jako poslední na seznamu nás čekala Šíleně smutná princezna v podání skautek, která nás příjemně naladila na Vánoce. S popřáním veselých svátků jsme se společně rozloučili.

Kecka a Joff

Přespání v Plzni s vlčaty

Dne 14. října skupina vlčat společně s vedoucími zamířila do Plzně s cílem přespát v tamní klubovně na Slovanech a druhý den navštívit zoologickou zahradu. Protože když je Plzeň tak blízko a navíc máte k dispozici průvodce zadarmo, proč toho nevyužít? V pátek odpoledne se tedy vlčata i s několika nováčky sešla v hojném počtu a v dobré náladě na nádraží v Přešticích a zanedlouho se už vystupovalo v Plzni na Hlavním nádraží. Po krátké cestě podél řeky Radbuzy jsme dorazili do klubovny místního oddílu Bílá Střela a navečeřeli se. Jak jsme brzy zjistili, v klubovně bylo nepříliš čisté sanitární zařízení a hned vedle přespávala osoba sociálně slabší, ale nic čeho bychom se zalekli. Vlčata si napřed zahrála klasické hry na rozehrátí, jako například obíhačka kolem stolu nebo Pepíčku pípni, ale pak už je čekal náročnější úkol. V místním lese se totiž potulovalo zvíře uprchlé ze zoo, po jehož stopách se museli vydat. A tak se kluci po jednom vydávali hustou tmou, odkázáni pouze na svůj hmat a provázek, který vedl ke stopě. I přes strach ze tmy se podařilo všem získat indicii, která jim sdělila, co a kde druhý den hledat. Po návratu zpět do klubovny vlčata ulehla do spacáků načerpat síly na další den a pro zájemce byl puštěn film, i tak ale měli pořád plno energie.

Druhý den pak začal deštěm, který měl přetrvat do večera, ale naštěstí brzy ustal. Po Kapitánově rozcvičce a snídani - oblíbených čokokuličkách s mlékem jsme se kvapně sbalili a vyrazili směr zoologická zahrada. Zde už nás čekala komentovaná prohlídka našeho bratra Vojty, který zde pracuje jako průvodce. Svůj výklad obohacoval nespočtem zajímavostí, a tak se vlčata dozvěděla i věci, které by se ve škole nenaučila. Po prolezení půlky zoo jsme narazili i na ono hledané zvíře, jímž byla vlčaty oblíbená kapybara. Ti, jež správně určili druh živočicha, získali bezvýznamné plus a místo odměny se mohli radovat z toho, že na vlastní oči viděli populárního hlodavce. Viděli jsme leccos; klokany, hady, medvědy a na závěr i s naším oddílem spřízněné vlky, o tom všem Vojta mluvil s nadšením a se stejným nadšením ho poslouchala i vlčata. Nakonec se vyblbli na obří prolézačce v zoostatku, takže si návštěvu zoologické pochvalují. Pak už nás čekal pouze odjezd domů. První vlčácká akce

této sezóny se tedy vyvedla bez problémů a o necelý měsíc nás čeká další víkendovka.

Majdam

Spaní v klubovně-skautky

18. 11. brzy večer jsme se sešly před klubovnou připravené na přespávání. Především schůzku jsme si téměř vynutily, abychom se věnovaly besídce, ale namísto toho jsme se po vstupu do klubovny nahrnuly ke stolu a hurá večeřet! Při večeři jsme si jako obvykle povyměňovaly dobroty.

Po večeři jsme si uvědomily, co jsme to vlastně měly v plánu. Konečně jsme se dostaly k besídce a začaly si přidělovat role a přidávat do scénářů další scény. Po té, co jsme zhlédly Šíleně smutnou princeznu, měly jsme hrát hru. Úkol byl jasný, najít venku Oci, přidat se do její skrýše a po chvíli mohla vyrazit další. Na místo toho jsem vyšla ven a potkala pět děvčátek hledajících Oci. Když začalo sněžit, už nás to přestávalo bavit a protože úspěch jsme neměly ani v deseti, řekly jsme, ať Oci vyleze a zmrzlé se vrátily zpět k besídce.

Já jsem ani nevěděla, co budu hrát, a najednou mi Oci řekla, že bude král. Tak jsem jí odpověděla, že budu taky král a třeba ta dvojka. A tak jsme si to všechno sepisovali, až najednou bylo 10 hodin a my měly jít spát, ale bylo nám dovoleno si povídat nebo si něco tiše zahrát. Chvilí jsme hráli městečko Palermo a tiše si povídaly, až jsme jedna po druhé pomalu usnuly.

Ráno nás přivítal sníh a já s Oci jsem vstala včas a v době pěti minut na vstávání jsme si vyprosily vycházku ven, abychom postavily sněhuláka. Lucka se snažila vzbudit holky, a tak jsme jí oknem ještě podaly trochu sněhu. Pak jsme si sbalily, nasnídaly se, zkusily si vystoupení a rozloučily se. Byl to skvělý večer!

Žabka

Adaptační kurz pro RR a dospělé II. 7.-9.10. 2022

Druhý říjnový víkend se konal druhý Adaptační kurz pro rovery a oldskauty, kterého se zúčastnil rekordní počet bratrů a sester. V pátek večer všechny čekala noční hra, při které jsme měli možnost poznat krásy šumavské Sušice při

plnění několika úkolů, které byly rozmístěné po celém městě. Měli jsme např.: z přírodnin vyrobit našeho maskota nebo nabrat vodu z kašny. Dovolím si tvrdit, že jsme si dobrodružství všichni užili. Šlo se brzo spát, protože nás druhý den čekala naše oblíbená štace. Z Kašperských Hor, kam jsme se dopravili autobusem, jsme vyrazili směr hrad Kašperk, dále přes rozhlednu Sedlo a zpět do města. Sporták nás v klubovně uvítal jeho výborným kuřetem na kari, s kokosovým mlékem, za což mu všichni moc děkujeme! Po náročném dni jsme se všichni uvelebili před dataprojektorem v hlavní místnosti a organizátorka Šefa si pro nás připravila krásné povídání o jejím putování na cestě do Santiaga de Compostela. Přinesla i pár ukázek z cesty a promítala spoustu krásných fotek. Dlouhý, ale krásný den jsme zakončili společnou hrou na kytaru. V neděli dopoledne měli oldskauti poslední hru, a to připravit pro ostatní luxusní oběd v podobě MasterChef! Z připravených surovin nám naservírovali luxusní slepičí vývar, dále pokračovali s boloňskými špagetami a vše završili banánovým dezertem se šlehačkou a strouhanou čokoládou! Myslím si, že společný víkend splnil účel a všichni k sobě máme zase o něco blíž! Chci poděkovat Šefě, za organizaci a nervy, které s námi měla, a ještě jednou Sportákovi za kulinářské zážitky. Už teď se těším na třetí Adaptační kurz!

Víkendovka Svarožná

O víkendu 11. – 13. 11. se oddíl skautů a vlčat vydal na skautskou základnu Svarožná. Všichni jsme se sešli v odpoledních hodinách na vlakovém nádraží v Přešticích a vydali se na cestu. Když jsme dojeli na konečnou stanici Železná Ruda – Alžbětín, čekal nás výstup do našeho víkendového domova na bývalou vojenskou základnu. Ubytovali jsme se a zaslouženě jsme si dali večeři, co nám doma připravili. Po večeři na vlčata čekala stezka odvahy a skauti se při noční hře stali pohraničními vojáky, kteří museli zachránit zajatce svého nepřítele. Když vlčata překonala svůj strach a skauti zachránili své vojáky, mohli jsme se jít zachumlat do spacáků. Ráno nás všechny probrala rozcvička na šumavském vzduchu. K snídani jsme se posilnili rohlíkem s marmeládou a čajem. Na dnešní den byla naplánována celodenní výprava. K obědu jsme si udělali bagetu podle toho, co nám chutná. K tomu přidali sušenku, jablko a vyrazili jsme. Každý oddíl měl stejný cíl. Skauti se vydali na vlakové nádraží a ulehčili si tak cestu. Vlakem jsme dojeli pod Špičák. Kluci dostali do ruky mapu a měli za úkol každý kousek vést. Jelikož jsme měli dobré navigátory, dostali jsme se do našeho prvního bodu, a to bylo Černé jezero. Tam jsme si dali oběd, chvíli jsme se opalovali na sluníčku a pokračovali směr Čertovo jezero. Cestu jsme si zkracovali různými hrami. Vlčata se vydala na stejnou cestu, ale na jezera se vydala po svých a ocitla se v době ledové a šla po stopách mamuta. Z Černého jezera se vydala na vlakové nádraží na Špičáku a svezla se do Železné Rudy, kde objevovala krásy dětského hřiště. V odpoledních hodinách jsme všichni dorazili na základnu. Skauti se po náročné výpravě šli zchladit do potoka, který jsme měli kousek od základny. K večeři jsme měli výbornou nudličkovou polévku a šéfkuchař Kulich nám ještě připravil vynikající fazole. Na skauty po večeři čekal vojenský kvíz a vlčata hrála pantomimu. Po náročném dni plném zážitků a spoustě našlapaných kilometrů v nohou jsme šli na kutě. V neděli ráno skauti neměli dost a dali si otužileckou rozcvičku v potoce. Vlčata měla v neděli od rozcvičky volno. Po snídani jsme bohužel už museli začít balit. Pak už následovala jen poslední fotka u základny a vyrazili jsme na nádraží. Cesta vlekem utekla a v Přešticích si nás vyzvedli rodiče. Víkendovku jsme si moc užili a těšíme se na další dobrodružství.

Světluškovská výprava do bazénu a do kina

Dne 12. 11. jsme se společně se světluškami vypravily na výpravu do Plzně. Brzy ráno jsme nastoupily do vlaku, abychom vše stihly a mohly vyrazit na celodenní výlet. Čekala nás návštěva bazénu na Slovanech. Rozdělili jsme se do týmů podle zdatnosti plavců a šly plavat. Ve velkém bazénu se hrálo vodní pólo a tobogan byl zavřený. Nezbývalo než řídit v divoké řece a ohřát se ve vířivkách. I přes to vše jsme si to užily a vyrazily směr Plaza. Tam jsme se naobědvaly a pak jsme šly na film Princ mamánek. Byla to nová česká pohádka. Film se nám líbil, ale občas jsme vyskakovaly ze sedaček, protože to bylo trochu děsivé. Aby toho nebylo po tak náročném dni málo, tak jsme měly spoustu času na to, než nám pojede vlak. A kde jinde si zkrátit chvíli než na dětském hřišti. Vyblbly jsme se a vyrazily jsme na vlak. Cesta tramvají nás moc bavila a cesta vlakem do Přeštic také. Tam jsme se všechny na nádraží rozloučily a pádily domů.

Marti (Strejců)

Vánoční výprava skautů

Vánoční výprava na Březník byla nezapomenutelným zážitkem pro celý náš skautský oddíl. Jestli to někdo neví, tak Březník je malý kopec poblíž Pířchovic, a i když není příliš vysoký, nachází se uprostřed krásné přírody, která je v zimě obzvláště kouzelná. Ráno jsme vyrazili od klubovny brzy, abychom stihli všechno, co jsme si pro toto dopoledne naplánovali. Cesta ubíhala rychle, protože jsme se nemuseli prokousávat sněhovou kalamitou, a v pořádku jsme dorazili na místo pod krmelcem. Sledovali jsme stopy po zvěři, které nás vedly lesem až ke krmelci. Zde jsme nechali dobroty pro zvířata a poté jsme již spěchali na tábořiště, kde jsme plánovali dát si svačinu ve formě buřtů či jiných pochutin. Vytáhli jsme svačiny a horký čaj z termosky a užívali si klidu a ticha, které na tábořišti panovaly. Po svačině jsme se vydali na cestu zpět domů. Cestou jsme si užívali slunce, které se před několika dny probudilo ze svého zimního spánku a vyslalo na nás pár paprsků a jarní teploty. Když jsme dorazili

zpět ke klubovně, byli jsme šťastní z toho, že jsme si užili krásné dopoledne plné dobrodružství. Vánoční výprava na Březník byla pro nás skvělou příležitostí k tomu, abychom si odpočinuli od shonu vánočních příprav a užili si krásnou zimní přírodu. Určitě se na tento výlet budeme rádi vracet i v budoucnu.

Panda s příspěvím AI

Vánoční výprava svělušek

Poslední akcí svělušek tohoto roku byla tradiční výprava na Ticholovec. 23. prosince odpoledne nic nebránilo šestnácti svěluškám vydat se směrem sv. Anna. S batůžkem nebo taškou plnou dobrot pro lesní zvířátka se některé doslova rozběhly do kopce. Na konci vsi nám z okna zamávala paní starostka a popřála krásné Vánoce. Zimního počasí jsme se bohužel nedočkaly, tak nám nezbývalo nic jiného než si udělat zábavu a překážkovou dráhu blátivou lesní cestou. U některých to neodnesly jen zabahněné boty, ale i oblečení. U krmelce jsme vyložily zásobu pro zvířátka, vyfotily se a pokračovaly najít nějaké pěkné místo ke zpívání koled. Pomalé stmívání podpořily zapálené svíčky a nastala ta pravá vánoční atmosféra. Po koledách každá svěluška originálně popřála ostatním k Vánocům a do nového roku. Sílicí kapky deště nás popohnaly při zpáteční cestě ke klubovně, kde už jsme se jen rozloučily.

Kikina

Povánoční setkání roverů

V pátek 30. 12. jsme se v drobném počtu (5) postupně sešli v nové klubovně, abychom si užili poslední roverskou přespávačku v tomto roce. Když všichni nahlášení dorazili, mohla Ťapka konečně objednat slíbené pizzy. Čekání na jídlo jsme si zpříjemnili hraním Monopol, které nebylo úplně klidné. Po nekonečném házení kostkou a placení poplatků Bory prohlásila, že je to nuda. Tak přišla na řadu noční hra, kterou připravila právě Bory. Po tmě v dešti a v zimě jsme chodili po Příchovicích a hledali jakési dopisy. Poslední dopis byl na stromě, asi čtyři metry vysoko. Po marném hledání dlouhého klacku, abych ho shodil, jsme se rozhodli pro házení menšími klacky na upevněný dopis. Asi na desátý pokus

se nám to povedlo, v dopise byla nějaká šifra. Šifru jsme řešili už v teple nové klubovny. Ani nevím, co v ní bylo, to nebylo podstatné, hra neměla úplně hloubku :), ale byla zábavná. Potom jsme si pustili pěkný film a unavení šli spát.

Joffrey

Workshop k družinovému systému pro RR a dospělé

V neděli 27. 11. 2022 proběhl Workshop k družinovému systému, který jsem pro náš okres objednala.

Do naší klubovny dorazil lektor Nik a jeho pomocník z velké dálky někde za Prahou (to město už jsem zapomněla). Od 9:00 do 17:00 hodin jsme se pilně vzdělávali. Cílem workshopu bylo naučit nás, vedoucí oddílů a jejich pomocníky, jak zavést družinový systém v našich družinách.

Družinovým systémem se myslí zavedení pozice rádce a podrádce nebo rádkyně a podrádkyně. Smyslem je vést naše svěřence postupně k samostatnosti a odpovědnosti, aby probíhala lepší komunikace mezi vedoucími a dětmi (rádce může mimo jiné fungovat i jako spojka těchto dvou světů), abychom se všichni naučili lépe spolupracovat a komunikovat, rozdělovat si úkoly. Pro naše svěřence to také přináší prostor k jejich vlastním nápadům a následné realizace, takže by je to mělo hlavně bavit!

Důvodů k zavedení družinového systému je mnoho a způsobů, jak to udělat, je ještě mnohem víc. Jelikož nemáme čas ani energii všechny tyto způsoby zkusit a následně vyhodnocovat, který byl nejlepší, povolala jsem k nám experta. To, jestli jeho rady padly na úrodnou půdu, si musí každá zúčastněná půda zreflektovat sama.

O to, aby naše půdy měly dostatek živin, se postarala Ťapka se svými rodiči. Usmažili pro nás kopec řízků a zajistili samé další dobroty.

Tímto děkuji všem, kteří se zúčastnili, děkuji Ťapce a jejím rodičům a samozřejmě děkuji i lektorovi Nikovi a jeho pomocníkovi. Jsem ráda, že jsme se o družinovém systému mohli pobavit.

Lucka

Závod tří disciplín

Z3D. Zkratka, která tak trochu odkazuje na věhlasnější Z3V (Závod tří vrchů) a zároveň měla znovuprobouzet tradici roverských triatlonů. Těch, které jsme zažili my ve svých patnácti a který jsme chtěli nabídnout dnešním patnáctiletým. Po prvním ročníku, kdy účast byla hojná, jsme se do druhého ročníku pustili s ještě větší vervou, ovšem účast skautů upadala, až po letošek, kdy jsme kvůli hlavnímu důvodu neúčasti (příliš dlouhé a náročné trati) udělali kratší a delší verzi. Účast byla ještě menší než loni a víceméně mimo cílovou skupinu (skauti do 20 let).

Samotný závod si všichni zúčastnění užili, krásně jsme se projeli, proběhli a propádlovali trasou stejnou jako loni. Dospělá trať vedla přes Loupensko, Stropčice až do Švihova a zpátky při řece a znovu na Loupensko, zatímco dětská vedla ze Stropčic rovnou do Jína, Nezdic a Loupensko. Počasí vyšlo taktéž výborně, Kulich vytvořil perfektní zázemí s ohněm, bramboračkou a buřty, nikdo se nezranil a vítězové (bratři Pergleři) předvedli, že pokud se člověk

trochu pravidelně hýbe, tak nadělí nám, gaučovým povalečům, pěknou porci minut.

A přestože článek píšu čtvrt roku po závodě, stále ve mně zůstává trochu hořkost a trochu otázka, zda mi stojí organizace plus značení trati (4 hodiny den před závodem) za radost dvanácti lidí na trati. Jestli by společná projížďka nebyla radostnější a uvolněnější, anebo větší závod mířený na širokou veřejnost by naplnil očekávání pořadatelů. Nevím.

Z3D. Tři disciplíny, tři závody, tři ročníky. Za mě stačily.

Prach

Výprava do Techmanie

V pátek 30. září 2022 se pořádala dvoudenní výprava pro skauty. Přespávat se mělo v klubovně a v sobotu ráno se mělo vyrazit vlakem do plzeňského Techmania Science centre. Kolem sedmé hodiny večer v pátek se začali skauti pomalu scházet do klubovny, kde pro ně měla skupina roverů připravený zajímavý program. Jako večerní program byla připravená hra Povolání. Hra spočívala ve sbírání kartiček profesí venku kolem klubovny a následné plnění

praxí u roverů vevnitř pro úspěšnost a bohatství vlastního týmu. Jejich týmy představovaly státy, ve kterých musely nakupovat domy za peníze, vydělané z praxí. Mohla je ale potkat řada neštěstí a obtížné úkoly. I roveři si ale užili u stanovišť různé úkoly, jako třeba vázání uzlů, kreslení nebo otázky o znalosti etikety. Hra se opravdu povedla a snad se někdy v budoucnu naskytne příležitost ji zopakovat. V druhé části programu se museli skauti vydat po nočních Příchovicích a hledat několik azimutů pomocí mapy. Na místech měli vždy nějaký vtipný (někdy i nesplnitelný) úkol. Přišli až později v noci a hned byli posláni spát, aby nabrali síly na další den.

Ráno, když byli všichni vzbuzeni, nadešel úklid klubovny a snídaně. Kolem osmé hodiny byli už všichni sbalení a mohlo se vyrazit na nádraží do Přeštic. Po nedlouhém čekání na vlak a kávě z automatu, přijel vlak a odjeli jsme směrem na Plzeň. Dále už jsme ale museli jít pěšky směrem ke starým továrnám Škodovky. Když jsme dorazili na místo, byly skautům předány náramky přes zápěstí a instrukce, jak se v areálu chovat. Potom už se rozutekli a byli pryč. V Techmanii najdete spoustu zajímavých fyzikálních exponátů, her a zajímavostí, a různých hlavolamů. Mohli jsme třeba nalézt stánek s rýžováním zlata, bagr, jenž byl volně k vyzkoušení návštěvníkům nebo si vyzkoušet natočit krátký akční film. To ale jen pár příkladů, co si mohli skauti vyzkoušet. Někdy v polovině začali mít hlad, a tak se většina oddílu

přesunula do jídelny, kde si dala oběd. Dále nás ještě čekal druhý areál, který byl zasvěcen vesmíru. V planetáriu bylo k vidění mnoho hvězd a planet, ale nejlepší část byla ve velké kopuli s křesly, kde nám byla promítána prezentace o naší sluneční soustavě. Bylo to zajímavé a příjemné sledovat.

Pak se ale uchýlil konec a my jsme museli vyrazit na vlak. Čekalo nás ale dlouhé zpoždění, a tak jsme ho využili k vyprávění zážitků. Nakonec jsme si ale výlet všichni užili a dorazili jsme domů v pořádku.

Gumídek

Vlčácká výprava ke krmelci

Po velice vydařené střediskové besídce nás s Vlčaty čekala už jen každoroční výprava, na kterou se těší nejen děti, ale i my vedoucí si bez ní už Vánoce nedokážeme představit. S ostatními vedoucími jsme byli dokonce tak nedočkaví, že jsme se sešli již 23. na skromné posezení, abychom se v našem

užším, ale za to úžasně přátelském kolektivu, naladili na tu správnou vánoční náladu.

Na Štědrý den jsme se tradičně sešli ráno před klubovnou v počtu třinácti natěšených vlčat sedmi energií nabitých vedoucích, dvou veselých benjamínků a třech přítulných čtvernožců. Ačkoliv naše kroky směřovaly stejnou cestou jako každý rok, byla letošní výprava v jedné věci odlišná. Podobně jako jsme zavedli hezkou tradici předvánočního vánočního posezení vedoucích, tak jsme nově zavedli i takzvaného tajného vlčáckého Ježíška, který spočívá v tom, že si každé vlče v několikatydenním předstihu vylosovalo náhodného brášku, jehož jméno musel před ostatními zatajit, až dokud jsme nestáli u krmelce, kde si všichni dárky předali. Kluci tak měli dvojnásobné překvapení a s tím i mnohem větší radost.

Cestou zpátky ke klubovně jsme si ještě zahráli několik her v lese a u svatého Vojtěcha pak měla vlčata ještě jednu aktivitu, abychom co nejvíce vyplnili čas čekání na Ježíška. Ve dvou skupinkách zde kluci přednášeli ostatním o zvířatech, která zde byla popsána na informační tabuli. Po takto vyčerpávajícím přednesu, za který by se nemusel stydět ne jeden profesor z katedry zoologie, jsme již šli ke klubovně, kde se všichni rozutekli domů na čochku, kubu a ti šťastnější na smažák s hranolkami.

Vojta

Betlémské světlo

Jako každý rok jsme se i letos sešli u příchovické kaple, abychom lidem rozdávali světlo až z Betléma. Celou dobu nám přšelo, i tak jsme to hravě zvládli. Kromě světla jsme rozdávali i záložky, kalendáře, střediskové PF a perníčky, které světlušky pekly a skautky zdobily. Jeden pán nás obdaroval čokoládovými mincemi, čímž nás potěšil. Přišla se podívat i paní senátorka Daniela Kovářová. Pro nevybavené jsme měli v záloze sklenice a spoustu svíček. Hodně lidí nám chtělo přispět peníze, odmítli jsme, ale potěšilo nás to. Někteří se šli podívat do kapličky na betlém. Všichni na nás byli moc milí, čehož si vážíme. Jsme rádi, že můžeme lidem rozdávat světlo, a mít tak všichni radost. Těšíme se na příště!

Rybka <3

Benjamínci, ti se mají

Naši benjamínci malí
na schůzkách se dobře baví,
naučí se spoustu věcí -
a to za to stojí přeci.

Zkoumají a poznávají,
hrají si a dovádějí.
Ježečky si vyrobili
a klubovnu vyzdobili.

Lenča

Protlak– časopis střediska Příchovice

Vychází 4× ročně, vydává středisko Příchovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **editor:** Jan Soukup – Johnny,
redakční rada: Skřítek(skautky), Rajče(RR), Sušenka(světlušky),
Panda(skauti), Laka(oldskauti), Prach(vlčata)

kontakt: Josef Volf, Příchovice 315, Přeštice 33401, volf.jo@gmail.com

vyšlo: 23.1.2023 **neprodejně** <http://prichovice-skaut.cz>